KARİKATÜR

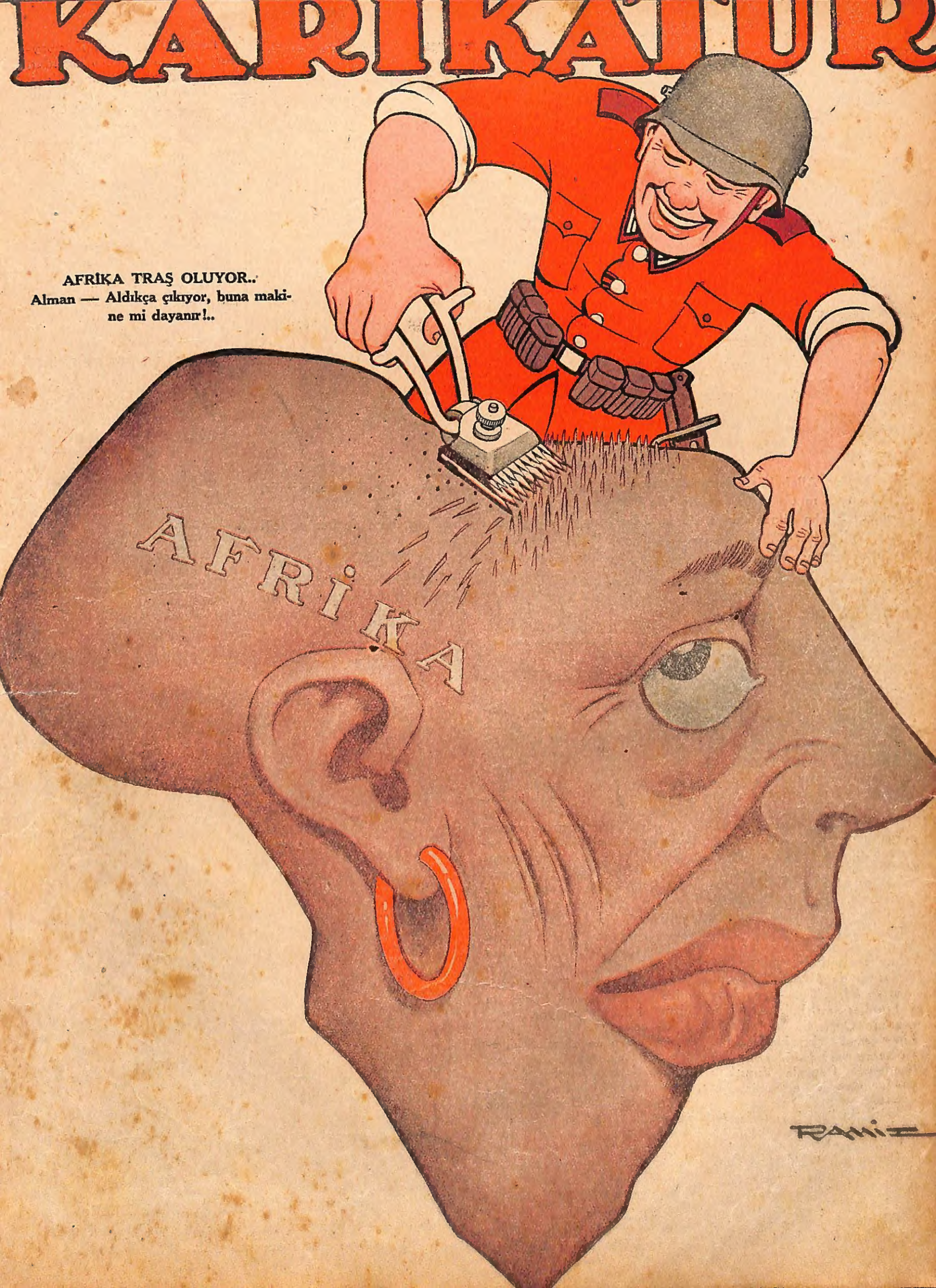

AFRİKA TRAŞ OLUYOR..
Alman — Aldıkça çıkıyor, buna makine mi dayanır!..

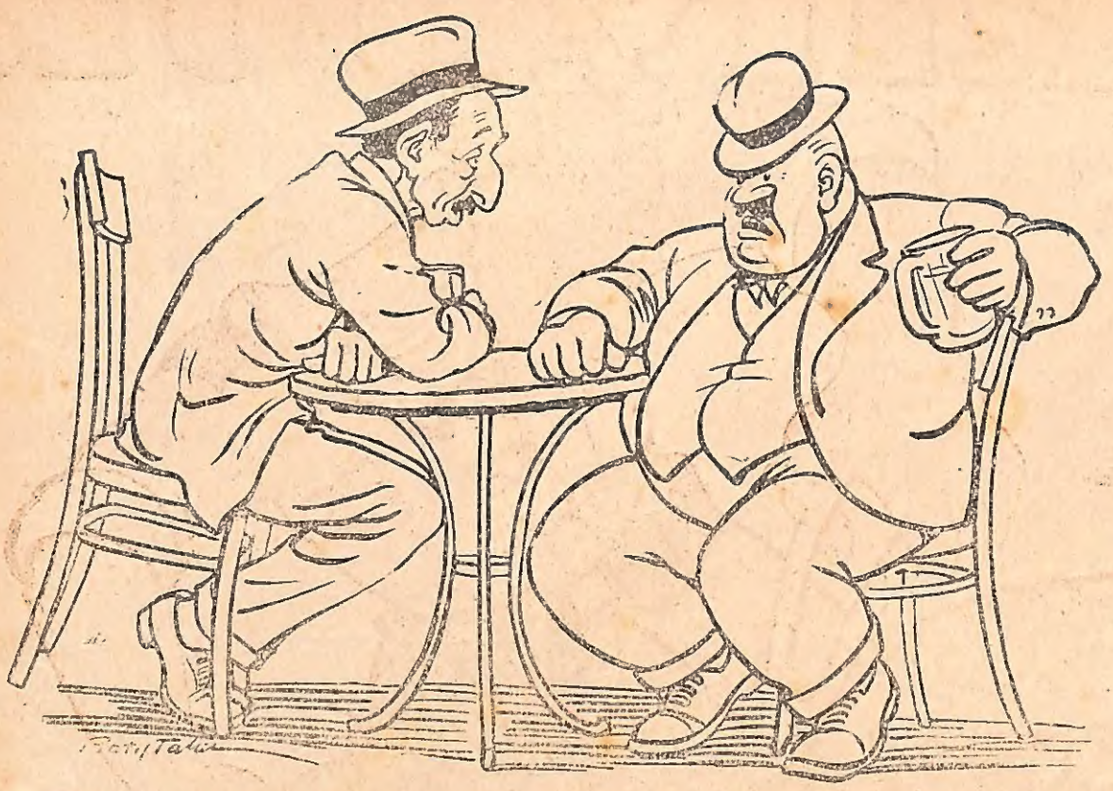

— **Birader, Allah böyle karıyı düşmanıma vermesin. Hem mükemmel yemek pişirmesini bilir, hem de mutfağın kapısından bile bakmaz..**

— **Sen Allaha şükret azizim. Benimki hem hiç yemek pişirmesini bilmez, hem de her yemeği kendi pişirir!..**

Kerami'nin soyadı Kurtbaydır. Velâkin billâhi o kuzudur, okadar uysal, okadar sevimli.

Oldum olasıya ajans baş muharrirlerindendir. Galiba öldüm ölesiye de pazarlığı ajanş baş muharrirliği üzerinedir. Adamcağız ne kısalır, ne uzar, işte böyle bir Keramidir o...

Hoş sohbet, meclis âra, bilgili ve dünya işlerile ilgili, mahbubülkulüb ve meclubül kulüb (!) dür.

Her nevi turşu ile salatanın mütahassısı ve bütün meyvaların mutebasbısıdır.

İlâhi Kerami ömrün çoğolsun!

★

SICAKLAR NERDEN GELMİŞ?

Geçenki sıcaklarda üstat Nalbandoğlu Hıfzı, İstanbul pasta salonunda oturmuş bir yandan boram boram terliyor, diğer taraftan da habire terini siliyordu. Bir aralık, yanında oturan Enver Behnan'a dedi ki:

— Kuzum Behnan ne sıcak bu, nerden geliyor bukadar sıcak?

Behnan şu cevabı verdi:

— Nereden olacak, Trablus çöllerinden. Oradaki harplerden bizar olup buralara kadar kaçsa gerek..

(Devamı 5 nci sayfada)

ANKARA MEKTUBU

ZAMAN zaman âdetimdir; boş günlerimden birisini çarşı pazarı gezmiye, caddeleri, mahalleleri arşınlamıya tahsis ederim. Geçenlerde yine böyle bir şey yaptım, fakat, öylesine bir yapış ki, sanki Eshabı kehf gibi iki sene uyumuşum ve fakat bu iki senelik uykudan haberim yokmuş gibi..

Vaziyeti hemen hemen yadırgamıyorum. Ayakkabıcılar bermutat gayet şık erkek ve kadın ayakkabıları ile, kumaşçılar her nevi enfes ipekli ve yünlülerle, tuhafiyeciler şık gömlekler ve güzel kravatlarla, kuru yemişçiler hiç eksiksiz her çeşit yemişlerle, manavlar ağız sulandıran tatlı meyvalarla, kasaplar gövde gövde etlerle dolmuş ve âdeta taşacak halde..

Fırınları nasıl buldun? diyeceksiniz. Onlar da dolu, ama biras esmer ekmeklerle dolu. Ne zararı var? Eskidenberi âlâ bembeyaz francala dururken çavdar ekmeği arayanlarımız içimizde az mıdır?

Herkesin üstü başı tertemiz, ayakta pekâlâ gıcır gıcır kunduralar...

Canım pekâlâ, hiç bir şeyde değişiklik görmedin mi? Sualinize de elbet bir cevabım var; fiyatlar.

Elbette yahu, ne zamanlar yaşıyoruz? Demek ki, hiç bir eksiğimiz yok, hattâ fazlalığımız bile var.

İstanbulun bir modası Ankaraya da sirayet etti. Moda da şu: Piyango bileti satan bayanların dükkânlarında birer levha: «Fatma abla», «Nazmiye abla»..

Eskiden de satıcı ablalar vardı ama, onlar böyle dükkânlarda, süslü püslü kurulup satış yapmaz, köşe başlarında babayane kılıkları ile oturup susam satarlardı. Hey gidi günler hey!

Biri otobüste arkadaşı ile konuşup dertleşiyordu. Bir aralık dedi ki:

— Birader, dünya tersine döndü vesselâm. Evvelce her hafta bir defacık olsun sinemaya giderdik. Şimdi bizim yerimize bu teferrüçleri her hafta hizmetçi kadın yapıyor.

— Sebep?

— Sebep ne olacak? Yiyecek, giyecek, kira düşünmez, üstüne de cep harçlığı..

— Aman birader, sizin evin hizmetçiliği inhilâl eder etmez hemen haber yolla, ben şimdiden talibim.

★

BİR ANKARA TİPİ DAHA:

Kıdemine kıdem, ehliyetine ehliyet, elhak, Ankaranın hem en eskilerinden, hem de en sevilmişlerindedir. Malı mülkü, hattâ eti budu yoktur. Yoktur ama, gelgelelim eşi dostu denizdeki kum kadardır..

ÇOCUKLARIN KÜFÜRBAZLIĞI İLE MÜCADELE:

Baba — Ulan, bacağına tükürdüğümün eşşoğlusu, küfür etmiye utanmıyor musun?!..

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ

EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 5000, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

ESKİ KANTONUN YENİ MEDLÛLÜ:

Mısırlı muğanniye — Fıkır fıkır fıkırdaşma..
Cici beyim hiç yanaşma!

— Bu hafta en mühim harpler çölde oldu..
— Desene kumda taarruz eden edene!...

HAFTADAN HAFTAYA

Libya Muharebeleri

MUSİKİYE istidatsızlık noktasından haklı bir şöhretim vardır; hattâ bunun bir rekor teşkil etmesinden de korktuğum olur. Bu yaşa geldiğim halde doğru dürüst bir tek şarkı ve türkü öğrenememişimdir. Arasıra mırıldanmıya yeltendiğim besteleri bir şeye benzetemiyerek: «Birine mi canın sıkıldı? Neden öyle homurdanıyorsun?» Yahut: «Bir yerin ağrıyor galiba. Demindenberi içerde sızıldanıp inlediğini duyuyorum» diyenler çok olur.

Güftelere gelince, onlar da yeni alafranga musiki meraklısı bazı genç bay ve bayanlarımızın terennüm ettikleri Travyata ve Toska parçalarının parollarından daha anlâşılır bir durumda değillerdir.

Maamafih bu istidatsızlığıma rağmen radyoda dinlediğim bir halk türküsünden yarım yamak hatırımda kalmış şu iki mısraı iki yıldanberi ikide bir tekrar ediyorum:

Bir ileri bir geri
Yürü yarim, yürü, yürü, yürü»

Libyada iki seneye yakın bir zamandanberi İngilizlerle Almanlar arasında geçen muharebeleri ifade için bundan daha güzel bir türkü meydana getirmek bilmem mümkün müdür? Harp muhakkak ki, dünyanın en büyük faciasıdır. Fakat bu Libya harbi insanı arasıra istemeden gülümseten bir oyun, kovalama, esir almaca nevinden bir çocuk oyunu olmuştur. Günün birinde «Geliyorlar» diye bir vaveylâ kopuyor, bakıyorsunuz İtalyanlar çölün kumları içinde tozu dumana katarak geliyorlar, Bardiyayı, Sollumu alıyorlar, İngilizleri Mısırın içerilerine kadar kaçırıyorlar. Fakat çok geçmeden tersine bir hareket başlıyor. Bu defa uzun bacaklı bir devekuşu kafilesi gibi koşan İngilizlerin önünde İtalyanlar sade Bardiyayı, Sollumu değil, silâhlarını ve pabuçlarını da bırakarak Derne ve Bingaziye doğru uçuyorlar. Denizde vapur, karada tank kafileleri bombalanıyor, şehirler yakılıyor, İtalyanlar Trablus kıyılarından Mare Nostroma daldı, dalıyor derken yine tersine bir hareket. Bu sefer kaçma sırası yine İngilizlerdedir. Hazretler «İstikamet Bardiya» diyorlar ve soluğu yine Mısır hududunda alıyorlar. Yalnız ne hikmetse bu defa kovalayıcıların başında Almanlar vardır.

Derken bu sefer aksi istikamete bir çıkış daha. Önde İtalyanlar, ortada Almanlar, arkada İngilizler olarak doğudan batıya doğru bir kovalamaca daha başlıyor. Fakat «Alışmış, kudurmuştan beterdir» hikmetini unutmamak lâzımdır. Vakit ve saatı gelince ordular yine saat rakasları gibi tersine hareket ediyorlar, bu sefer yine İngilizler kaçıyor, Alman kovalıyor.

Sporu çok seven İngilizlerle Almanlar bu sonu geleceğe benzemiyen kovalamaca oyunundan zevk almış olabilirler. Fakat bu oyunun oynandığı alabildiğine geniş meydanda evi, köyü, tarla veya devesi, irili ufaklı çoluk çocuğu olanların hali nereye varacak? Başka bir kıtadaki yurdlarını bırakıp burada biribirile boğuşmıya gelmiş olan büyük medenî milletler; «Sizlere ne oluyor yahu. Dövüşen, ölüp öldüren bizleriz» diyebilirler. Fakat onların da cevapları vardır. «İyi ama makineli kıtalarımızın silindirleri altında yılda birkaç defa dümdüz olan topraklardaki yurdlarımız köstebek ve karınca yuvaları değildir. Derne yahut Bingaziyi işgaliniz altında tuttuğunuz müddetçe altışar ay tayyare bombalarını yiyen sizsiniz. Fakat ne suçumuz, ne de

ANKARA MEKTUBU

(2 nci sayfadan devam)

ASLANLAR:

Birkaç arkadaştılar. «Kutlu» gazinosunda oturmuş konuşuyorlardı. Hem konuşmalara kulak misafiri olan, hem de Babıâli caddesinin eski münakaşalarına dair yazdığı bir bendin müsveddelerini gözden geçiren Mustafa Nihat Özün bir aralık sözlerini keserek dedi ki:

— Yahu, size bir hikâyecik. Vaktile işsiz bir adamı bir sirke anğaje etmişler ve demişler ki, sana şukadar maaş, işin de şu demir kafesteki aslan postuna girip aslan gibi kükremek ve gezinmek. Herif teklifi kabul etmiş ve vakti gelince kafese girmiş, postu da sırtına giymiş, başlamış aslan gibi bağırmıya.

Ama, bir de gözüne ilişmiş ki, yandaki aslan kafesi ile aralarındaki demir kapı açık. Hemen kelimei şahadeti okumıya başlamış. Karşıdaki aslan ne yapsa beğenirsiniz? O da kelimei şahadetin yarısını ötekinin ağzında tamamlanmadan almış ikmal etmiş.

Halil Vedat Fıratlı dedi ki:

— Peki Nihat bundan ne çıktı sanki, bu hikâye neyi anlatır?

Mustafa Nihat yüzünü buruşturarak ağzındaki sigarayı yukarı aşağı hareket ettirdikten sonra su izahı yaptı:

— Bir düşünsene yahu, bu aslanlar tıpkı, Babıâlinin eski münakaşacı muharrirlerine benzemiyor mu?

Zaparta

— Efendi, kız yirmi lira istiyor...
— Borç içinde yüzdüğümüzü söylemedin mi?
— Söyledim. «İyi ya, ben de mayo alacağım» dedi!..

zerre kadar iştahımız olmadığı halde bu ateşli kudret helvalarını, yıl on iki ay paylaşan biziz.»

Yerliler bunları söyliyedursunlar, biz yine büyüklere dönelilm. Bu son harekette Almanlar hakikaten birer ateş parçası kesilmişler ve hatır ve hayale sığmaz bir heves ile dövüşmüşlerdir. Bunun sebebi ne olsa gerek?

İngilizler yazın geldiğini görerek komutayı mareşal sıcağa teslim etmişler ve onun sonbahara kadar kendilerine bekçilik edeceğini umarak tatlı bir yaz uykusu rüyasına dalmışlardır. Almanlara gelince, onların mareşal yaza metelik vermemiş olmalarının sebebini biz şöyle izah edeceğiz. Almanlar Rusyada general kışın buzlu kılıcından nasılsa kurtulmuş olanları Libyaya getirmiş olacaklardır. Bunlar Rusyada okadar üşümüş, okadar donup titremişlerdir ki, Libyadaki sıcağa kavuşunca kendilerini yeniden dünyaya geldi zannetmiş ve o şevkle çölün cehennemini bir gülistan gibi görerek bahar kasideleri okuya okuya Mısır kaplarına dayanmışlardır.

KARİKATÜR

ESKİ AĞIZA YENİ TAAM

Ufku bir fırçada has bahçeye döndürdü bahar,
Erguvan göklerin altında sular leylâkı.
Mevsimin çizdiği cennette bir ıssızlık var:
Bir benim bahçede, bir pîri mugan, bir saki.

★

Dalarım görmediğim yüzlere hayran, oturup,
Uhrevî âlemi etrafıma toplar bu gurup.
Nice devletlilerin ruhuna el pençe durup
Nice bir hatıradan bahs açarım, âfakı.

★

Can atar bahçeye mihmanlarım akşam ezanı,
Gelecek sormıya nerdeyse Kerem Aslı hanı,
Gelecek soframa avdette Muhaç kahramanı,
Nevhalar dinletecek mersiyesinden Baki.

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL

İnak bağa döndürdü şarayı birden adar,
İpkin gökler altında sular şimdi leylâksal.
Bu ilk yazın çizdiği uçmakta ıssızlık var:
Bir içkî abuşkası, bir ben, bir de çendaval.

★

Dalarım görmediğim yüzlere, şaşalayı,
Ol acunu çevreme toplar benim bu bayı.
Nice sancaklıların tinine el bağlayı
Geçmişleri anuben okurum bir martaval.

★

Koşuşur konuklarım bağma akşam banı,
Gelir şimdi sormaya Kerem AslıKaanı,
Gelir aşamlığıma dönen Mohaç aslanı,
Sağusundan dinletir Bakî ona bir kaval.

Hamiş:

Aşağıdaki manzumeyi okuyup da bir çırpıda yukarıdaki aslını çıkarıveren babayiğite mükâfat olarak bir adet Derleme cep lûgatı hediye edilecektir!

[Yedigün arkadaşımıza gönderilen güzel şiirler, sırası geldikçel neşrediliyor. Gelen şiirler arasından bir kısmı var ki, Yedigünden ziyade Karikatürü şenlendirmiye elverişli görünüyor. Yedigün arkadaşımızın himmetile böylelerini sütunlarımıza nakledeceğiz.]

Seçme şiirler

Mahallebicinin önünden geçerken
Ayağımın altında bir karpuz kapuğu...
Vıyyyk...
Tepe taklak olmuşum!
Doğrulduğum dakika
Sağım soluma dönmüştü, altım üstüme..
Baktım camekândan içeri:
Mahallebi mi tabaktaydı,
Tabak mı mahallebide?

İmza: Yaşa Varol

Bir yüzde iki adam

BUGÜN, güzel Sevim, hayatının en heyecanlı, en bahtiyar dakikalarını yaşıyordu: Haftalardanberi görüşüp tanıştığı, hoşlanıp anlaştığı Ahmet Topuz, akşama doğru, kendisini ziyarete gelecek ve bu ziyaretle Sevimi ailesinden istemiş olacaktı.

Sevim, şimdiden nişanlı saydığı genç, ağır başlı ve iyi bir mevki sahibi Ahmet Topuzun, annesi, babası üzerinde yapacağı güzel tesiri düşünerek çocuk gibi seviniyordu.

Genç kızı, telefon zili, birdenbire rüyalarından uyandırdı:

— Allo... Ben Sevim.

— ....

— Sen misin Peri? Gün aydın. Nasılsın, iyi misin?

Perihan, Sevimin en yakın arkadaşı idi. Onun bütün sırlarını bilen, hattâ bir iki saat sonra Ahmet Topuz tarafından yapılacak teklifi bile yegâne haber alan, havai, şirin ve güzel bir kızdı. Sevim, her zaman onunla konuşmaktan büyük bir haz duyardı.

— ....

— Mühim bir haberin mi var, Peri?

— ....

— Ne dedin? Bugün terziden dönerken senin arkana mı takıldı? İmkânı yok!

— ....

— Demek resminden tanıdın, öyle mi? Hiç de böyle bir adama benzemiyordu..

— ....

— Ya... Sana ilânı aşk da mı etti? Adi adam. Sokakta, kulağına fısıldıyarak, senin çok güzel olduğunu, seni görür görmez aşka tutulduğunu söyledi, ha?..

— ....

— Ölünceye kadar seni takip edeceğini de ilâve etti ha? Hem de bütün bunları, bana evlenmeyi teklif edeceği gün yaptı ha? Dünyada bukadar alçaklık olmaz!

— ....

— Aman, Allahım, dünyada nekadar bayağı ruhlular var. İnsan bukadar düşebilir mi? Aklım almıyor... Gözlerimle görsem inanmıyacağım... Bana okadar candan teminat verdiği halde böyle çılgınlıklar yapsın. İmkânı yok Peri, imkânı yok!

— ....

— Ne?.. Evine mi davet ettin? Saat kaçta?

— ....

— Anladım, onun ne mal olduğunu ispat için.. bana ispat edip de beni daha ilk adımda o insan yüzlü canavardan kurtarmak için... Teşekkür ederim Peri, teşekkür ederim..

— ....

— Kapının zilini duydum. Demek o geldi? Bizim Topuz. Şimdi ben de bir otomobile atlayıp geliyorum, o sersem Topuza benim şemsiyemin topuzunu şimdi gösteririm!

Sevim, bir anda çılgına dönmüştü. Kendisine okadar temiz niyetlerle açılan Ahmet Topuzun böyle bir münasebetsizlikte bulunacağını bir türlü aklı almıyordu...

Deli gibi kapıdan çıktı, ilk tesadüf ettiği taksiye atlıyarak Perihanın evine koştu. Salonu

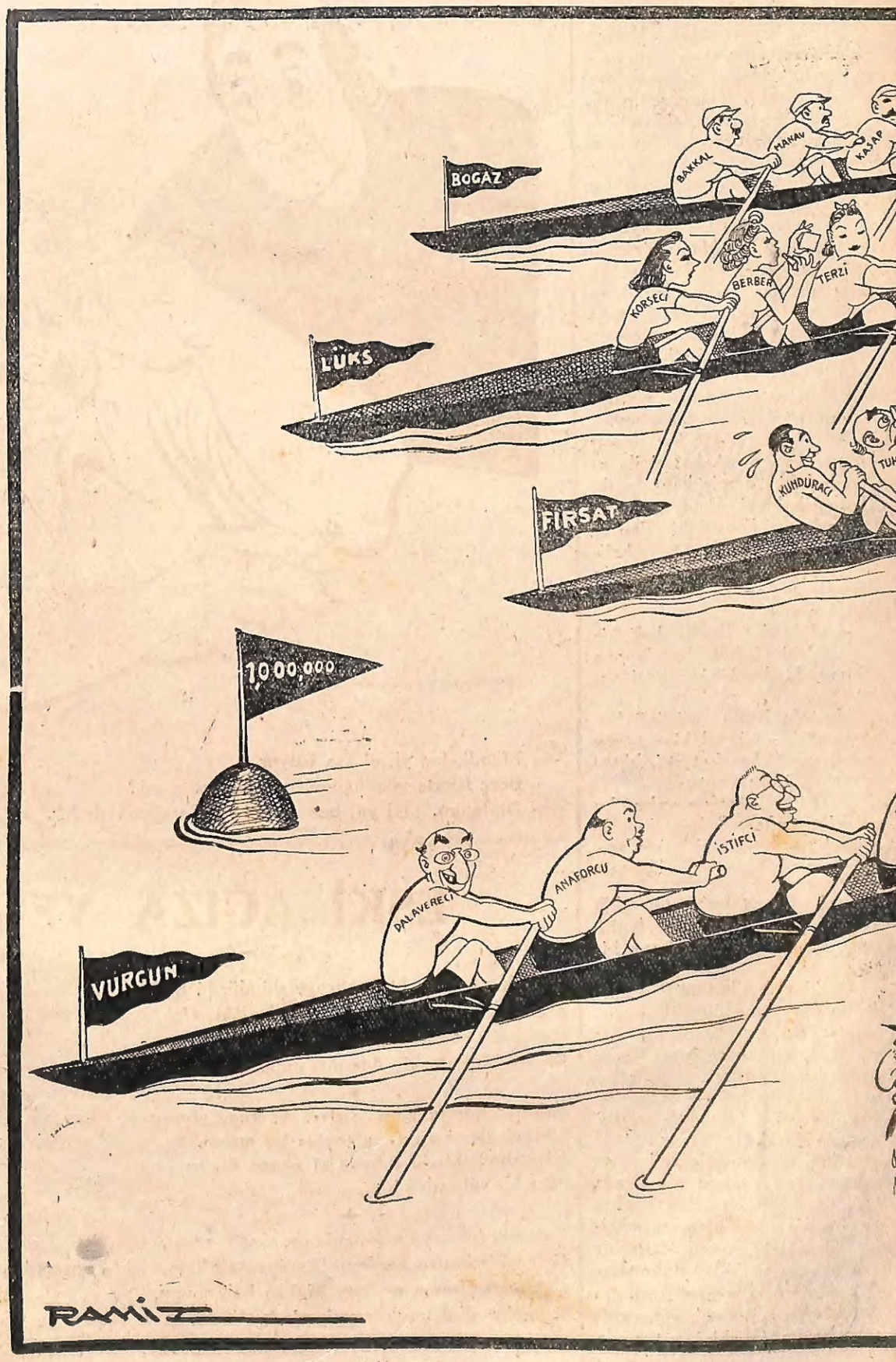

A YARIŞLARI

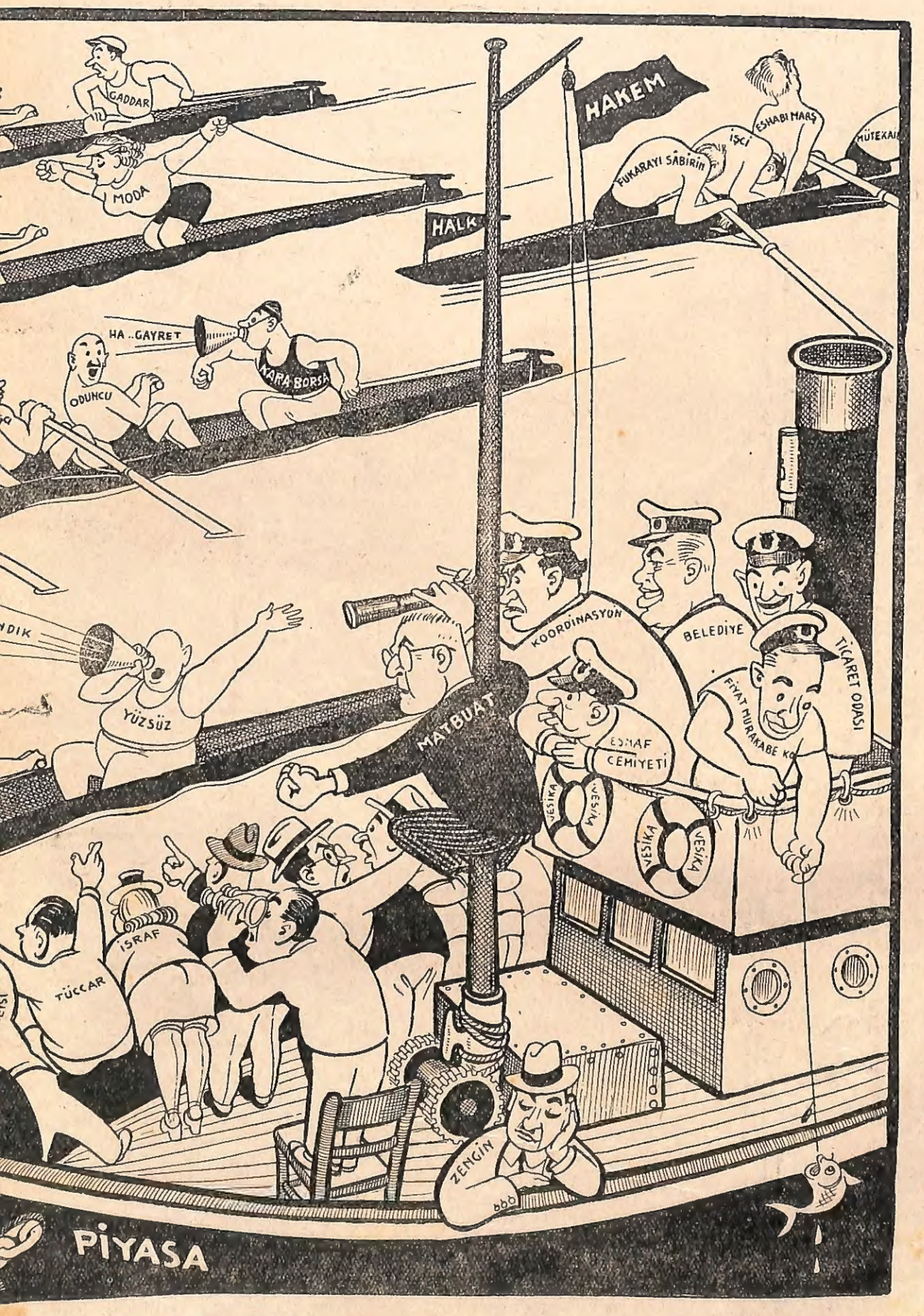

girdiği zaman Perihanı bir divana uzanmış, ayak ucundaki taburenin üstünde oturan bir yabancıyı dinler bir halde gördü. Yaklaştı baktı: Perihanın yüzüne hayran hayran bakan bu adam, Ahmet Topuzun tâ kendisi idi!

— Alçak, namussuz..

Sevim, tasarladığı gibi, şemsiyeyi adamın başına indirdi. Karşısında genç kızı görünce şaşalıyan âşık:

— Şey.. yanılıyorsunuz... ben...

Diye başını oğuşturarak kekelerken ikinci bir şemsiye darbesi daha tepesine indi.

— Hâlâ mı söylüyorsun? Edepsiz, terbiyesiz...

Gözlerini, kulaklarını korumıya çalışan Topuz:

— Vallâhi ben masumum... Böyle bir muameleye...

Diye bir şeyler söylemiye çalışıyordu. Gözleri hiddetten fırıl fırıl dönen Sevim:

— Hâlâ duruyor? Hâlâ cevap veriyor? Şimdi ben sana gösteririm!

KİMSE DUYMASIN

ÇALAR SAAT

Bayan uykucu olduğu ve akşam saat dokuzda yatağına girdiği için kocasının kulüpten kaçta döndüğünü farketmezdi.

Maamafih bir sabah sordu:

— Sen dün gece kaçta geldin?

— 10 da karıcığım.

— Yalan söylüyorsun. Sen odaya girerken ben tesadüfen uyanmıştım, saat biri çalıyordu.

Bay hemen cevap verdi:

— Pekâlâ bilirsin. Saat 0 ları çalmaz karıcığım.

Diye masanın üstündeki kırmızı balık kavanozunu kavradı. Tehlikenin büyüklüğünü anlıyan Topuz da bir adımda salondan fırladı, merdivenleri dörder dörder atlıyarak evden çıktı, gitti. Sevim, Perihanın elini muhabbetle sıkarak:

— Beni bu mel'un kadın tüccarından kurtardığın için sana çok teşekkür ederim, dedi.

Beş dakika sonra, ayni otomobille evine dönen Sevim; kapıda hizmetçisile karşılaştı:

— Salonda bir misafir sizi bekliyor..

Sevim salona girince, elinde bir buket taşıyan Ahmet Topuzu gördü:

— Siz? Burada?..

— Öyle sözleşmemiş miydik?

— Olur şey değil. Ya demin Perihanın evinde ne arıyordunuz?

— Hangi Perihan?

— Benim arkadaşım... Ne çabuk unuttunuz? Hani yanında başınıza iki şemsiye yediğiniz genç kadın?

— Tanımıyorum!

Sevimin gözleri hayretle açıldı:

— Öyle ise o dayağı yiyen kimdi?

— Herhalde kardeşim olacak... Size daha evvel söylememiştim: Biz, ikiziz, Fakat biribirimizle konuşmayız. Yüzlerimiz biribirimize nekadar benziyorsa huylarımız okadar biribirinden ayrıdır. Kardeşim Mehmet, havainin biri, her gün yeni bir rezaletini işitmekten bıktım, usandım. Kendisile alâkamı kestim. Şimdi bize o lâzım değil: evlenme meselesini halledelim!

İspinoz

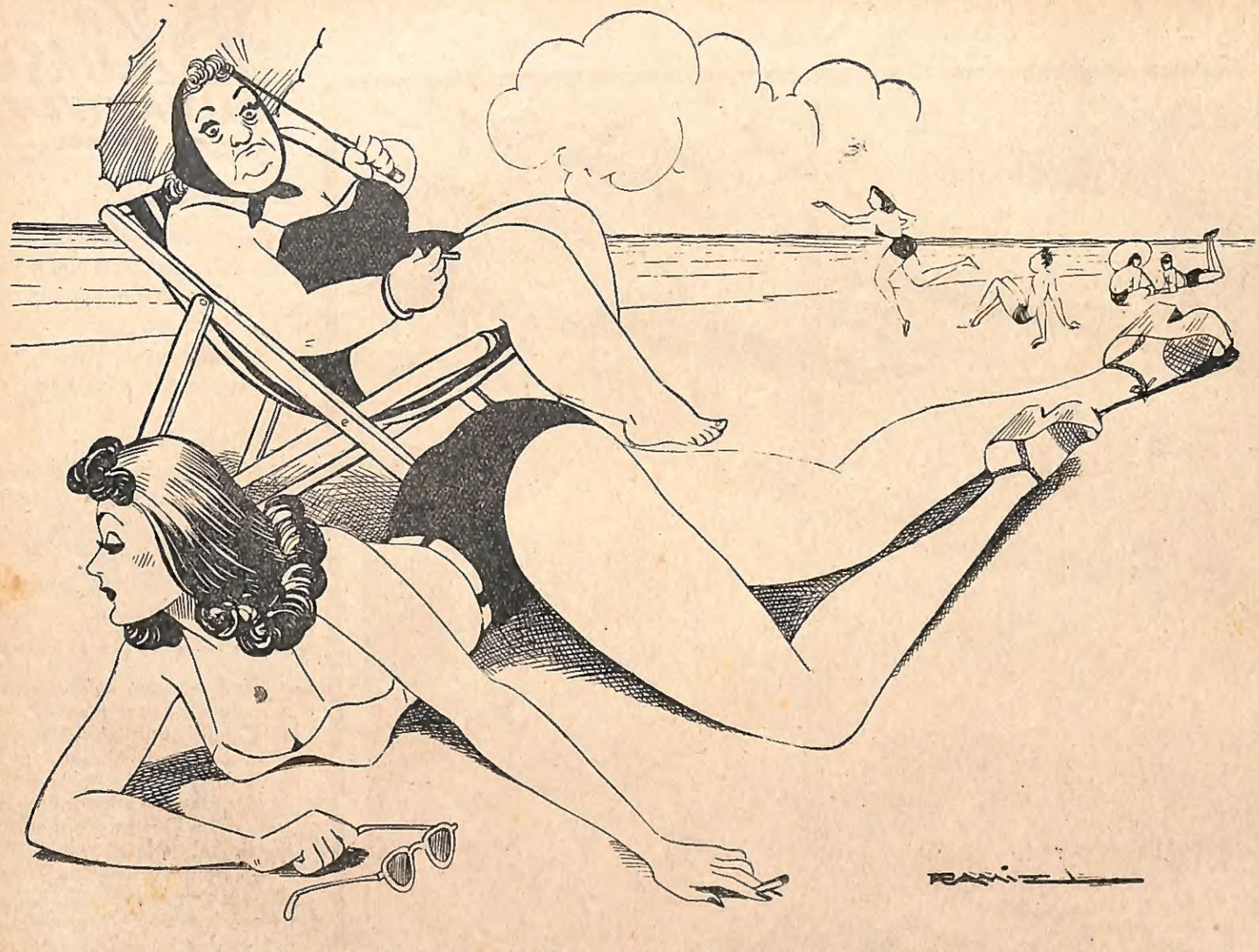

Taze — Sıcak okadar fazla ki, insanı deniz bile kandıramı elbet!..
Yaşlı — Aman kızım, biraz bekle kandıran bir şey çıkaryor..

ÇAMDEVİREN

Caizesiz Kasideler:

Salih Zeki Buluğ Vasfında

Açık alnın rüzgârla, bulutlarla komşudur,
Boyun gibi duygun da, düşüncen de doğrudur...

Menfaat düşüncesi, kendinde şöyle dursun,
Yakınlarından bile sildiğin bir duyğudur!

Dersin: «Nasıl çalışsan bütün ömrünce dolmaz,
Hırs denilen musibet, dibi yok bir kuyudur!»

Bunun için şükürle geçirmeli hayatı,
Cihanda en muvafık program işte budur,

İbretle seyretmeli haris olanları, ki,
Başlıca duyguları korkuyla kuruntudur!

Servetin hükmü yoktur: kaybedilir, çalınır..
Şöhretin ömrü hele cam üstünde buğudur.

Ne büyük işkencedir yüksek makama çıkmak:
En hafif ıztırabı, kaçırdığı uykudur!

Acınmaz mı haline meşhur ile zenginin?
Hangi devletli var ki, makamı ba tapudur?

Seni gördükçe böyle ferağat nümunesi,
Yediğim sade ekmek, içtiğim sade sudur!

Suya ekmek banıp da elâleme acımak,
Bu öyle bir levha ki, içi hikmet doludur...

Bu hikmetin sırrına ermeden göçtü, gitti,
İçimizde bir yara, Riza Bâlioğludur!

Habibi elimizden kaçırmak ihtimali,
Her intihap zamanı duyduğumuz korkudur..

Ayrılma, Çamdeviren, ferağat minderinden,
Bu minder, hükümdarlar koltuğundan uludur!

ÇAMDEVİREN

ASLI NE OLSA GEREK?

— İaşe, şimdiye kadar erzak topladıydı. Şimdi de, bakıyorum, memur topluyor!

— Aslı ne olsa gerek?

— Herhalde topladığı erzakı dağıtmak için!

★

KÖMÜR TEVZİİ

— On beş Haziranda verilecek dediler, verilmedi. Bir Temmuza kaldı, dediler, yine alamadık... Sabah, akşam «kömür, kömür!» diye sayıklıyoruz!

— Haline şükret birader!

— Bunun neresine şükredeyim?

— Şükret ki, yazın ortasında «kömür, kömür!» diye sayıklıyoruz. Ya, hak saklasın, bizi bir de kışın ortasında sayıklatırlarsa ne yaparız?

EVLERE ŞENLİK..

GEÇEN hafta, Akıntıburnu gazinolarından birinde kendime bir öğle ziyafeti çekmek istemiştim. İştahımın yerinde, keyfimin yolunda olduğu bir sırada önümden büyük bir tenezzüh motörü geçti. Motörün başında bir tabut, tabutun yanında, kamaranın üstünde bir hayli çelenk, kamaranın içinde ve arka sahanlıkta on beş, yirmi kişi... Ayağa kalkıp cenazeye hürmet vazifesini gördükten sonra tekrar koltuğa yaslandım, sulara daldım. Cenazeyi taşıyan motörün arkasından yine çelenklerle, ölüyü teşyi edenlerle dolu büyük bir motör göründü, arkadan bir motör daha, bir motör daha, bir motör daha...

Yerimden doğruldum. Bu yarım düzinelik çelenkli, yolculu motör kafilesi aklımı başıma getirdi. Petrolun halka miskal miskal dağıtıldığı bir sırada böyle bir seri motörü harekete geçiren rahmetli herhalde büyük ziyalardan biri olacaktı. Elbet bu yüzlerce çelenk, bu yüzlerle yolcu, büyük bir ölü için seferber edilmişti. Fakat bu muhterem merhum kimdi? O günkü gazeteleri bir daha gözden geçirdim. Hayret! Hiç biri böyle mühim bir felâketten haber vermiyordu. Gazetecilere kızdım:

— Bunlar da umumî felâketlerle meşgul olmuyor. Böyle şanma, şöhretine lâyık bir cenaze alayı ile mezarına götürülen bir rahmetlinin adını hiç biri bize bildirmiyor. Bunun kim olduğunu bilseydim, elbette ben de son vazifemi yapmak üzere kafilenin arasına karışırdım! dedim.

Doğrusu, ölenin kim olduğunu merak etmiştim. Telefonun iki kat pahalı oluşunu hesaba katmadan sağa baş vurdum, sola baş vurdum, cenazeden haberi olması icap eden kimselerle konuştum. Hiç biri ölünün kimin nesi olduğunu bilmiyor. Kendi kendime:

— Nasıl olur da bilmezler? dedim, işte yüzlerce kişi haber almış ki, cenazede bulunuyorlar.

Meraktan iştahım dağılmış, keyfim bozulmuştu. Yemeği rahatsız yedim. Kahveyi ağız tadile içemedim. Birden karşımda tanıdık bir yüz belirdi:

— Hayır ola? dedim, nereden düştün buraya!

Terlerini silerek cevap verdi:

— Bizim müdürün annesini Hisara gömdük de oradan dönüyoruz.

Yerimden bir fırlayış fırlamışım:

— Demin geçen cenaze sizin müdürün annesi miydi?

— Öyle ya... Ben de cemaatın içindeydim.

— Demek bu motörler, bu çelenkler, bu kalabalık, hep onun içindi?

— Elbet... Neye hayret ediyorsun?

— Nasıl hayret etmiyeyim? Annesine bukadar hürmet gösterilen bir müdürün - Allah gecinden versin! - başına böyle bir felâket gelirse, demek bütün şehir yerinden oynıyacak!

Tanıdığım başını salladı:

— Merak etme, dedi. Allah esirgesin, oğlunun başına böyle bir felâket gelirse bu merasimin hiç biri olmaz!

— Neden?

— Çünkü, annesinin cenazesine gelenler, mevki sahibi oğluna hoş görünmek isterler.... Kendi vefat ederse kime hoş görünecekler? **Papağan**

Caizesiz karikatür :

KÖMÜR İÇİNDE BİR ELMAS!
Etibank kömür tevzi şefi Bay Zekeriyya!..

Eskici — Erkek eskisi yok mu?
Kadın — Var amma uyuyor!...

Atatürk Albümü

Büyük kurtarıcı Atatürkün hayatından alınmış en güzel resimler, altı tane üç renkli çerçevelenecek fotoğraf ve yüz yetmiş beş tane Atatürkün muhtelif fotoğraflarını içinde taşıyan bu albüm, dört renk bir kapak içinde «Yedigün» matbaası tarafından satışa çıkarılmıştır. Tedarik etmediniz se acele ediniz.

AKŞEHİR EFENDİSİ

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 44 —

Konyaya şikâyetçilerin gittiğini duyuyor, küplere biniyor, fakat burada geçirdiği iki senelik güzel hayat ona kâfi göründüğü için çok çabuk sükûnet buluyordu.

Bazan kendi kendine düşündüğü oluyordu: Benim bir davam olsa da, hem davacı, hem kadı olarak bu işten nasıl sıyrılırım?

Allah sanki böyle bir hâdiseyi süratle yaratıverdi. Bir gün içeriye bir köylü girdi ve kendisini tanıttı: Hocanın bağı yanında bostanı bulunan Çillioğlu Ahmet...

— Efendi, dedi. Kırda sığır yayılırken bir alaca inek - galiba senin inek - bizim ineği karnından kakıp öldürmüş, buna ne lâzım gelir?

Hoca tereddütsüzce cevap verdi:

— Bir şey lâzım gelmez. Bunda ineğin sahibinin ne kabahatı var. Hayvandan kan davası edilmez ki..

Çillioğlu sallanarak önüne baktı. Sonra başını kaldırdı, gözleri sevinçten parlıyordu:

— Efendi, ben yanlış söyledim. Bizim inek sizinkini öldürmüş!

Hoca birdenbire irkilip dikildi, kaşlarını çatarak Çillioğlunun yüzüne dik dik baktı. Sonra:

— Ha! dedi. O vakit iş çatallaşır. (Yanı başında oturan Senai efendiye seslendi) Bana şu raftaki kara kaplı kitabı indirin bakalım!

Köylünün gözlerindeki sevinç bir anda kayboldu. Yerine büyük bir hayret geldi:

— Aman efendi, hayvandan kan davası edilmez ki..

— Sen sus cahil herif, sen bilmezsin.

— Ama efendi, benim kabahatım ne?

— Höötl dur bakalım, hükmü şerifi bekle.

Hoca kara kaplı kitaptan beş altı sayfa çevirdikten sonra Senai efendiye seslendi:

— Yaz.. Her kim ki, hayvan besliye ve bu hayvana terbiye vermiye ve hale yola koymaya ve ehlîleştirmeye ve öylece insan arasına sala, o adam suçlu ve töhmetlidir. Bundan sadır olacak zarar, ziyan vesaire o hayvanın sahibine ait ola. Binaberin Sivrihisar kasabası sakinlerinden Çillioğlu Ahmet..

Çillioğlu Ahmedin bütün feryatlarına rağmen, Hoca alaca ineğin ödenmesi kararını verdi.

Bu karar ancak eve dönüp de yatağa girdiği zaman Hocayı rahatsız etmiye başladı. Zavallı Çillioğlunun ahı vahı ile alınacak bu inek belki de bir gün çatlayıp gider, belki de sütü bozulur, oğlanı hasta eder, velhâsıl Hocanın ocağına bir felâket getirirdi.

Hoca o gece hem davacı, hem kadı olduğu bu meselede haksız olduğunu anladığı dakikadan itibaren rahat etti ve ertesi günü verdiği hükmü bozdu.

Fakat içinde kendisinin davacı olmadığı birçok davalar vardı ki, Hocanın Konyaya şikâyetini mucip oluyordu. Çünkü iki taraf da haklı olduğunu iddia ediyor, kaybeden taraf ise küplere binip Hocanın aleyhinde ne söylemek, ne yapmak lâzım gelirse yapıyor, söylüyordu. Bu arada Sivrihisarın en eski ailelerinden biri olan Susak oğulları, büyük davalarından birini kaybedince Hocanın amansız düşmanı kesildiler, Gün aşırı, muhtelif kanallarla Hocayı Konyaya şikâyete başladılar. İstinat ettikleri yegâne şey, Hocanın şerefile mütenasip olmıyan hareketlerde bulunması idi. «Baldırı çıplak köylüleri bile haklı çıkarıyor, çarşıda pazarda sık sık dolaşıyor, esnaf takımı ile görüşüp gülüşüyor» diyorlardı.

Son defa Hocanın bir hareketi, Susakoğullarını sevinçten havalara sıçrattı. Nasrettin Hoca bir ikindi üstü eve dönerken köyden gelen bir köylüden dokuzunu bir akçeye bir sepet yumurta aldı. Fakat yanında ne İmat, ne de bevap vardı. Bittabi bu sepeti kendisinin taşıması icap ediyordu. Halbuki o bunu koskoca Sivrihisar kadısına yakıştıramadı. On adım sonra, tam çarşının içinde sepeti bir kenara koydu, kendisine merakla bakan esnaftan birkaçını çağırdı:

— Haydi bakalım, her zaman siz satacak değilsiniz, bir de biz tüccarlık edelim, şu yumurtaları satalım.

— **Salamon, beni fena hiçkirik tuttu, insan korkarsa hiçkiriği yeçer derler, acaba doğru mudur?**

— **Doğrudur, bana yirmi lira odunç verir misin?**

— **Mersi Salamon, yeçti!..**

Çarşı esnafı Hocanın yine lâtife yapmakla meşgul olduğunu sandılar. İçlerinden biri:

— Kaça aldın, kaça satıyorsun efendi hazretleri? diye sordu.

— Dokuzunu bir akçeye aldım, onunu bir akçeye satıyorum.

— Bre aman efendi, bu nasıl biçim ticaret?

— İşte bak hepiniz başımı toplandınız, hepiniz de alıcısınız, bu az zevk mi? Maksat madrabazlık değil, tek dostlar bizi alış verişte görsün!

Çarşı esnafı biribirlerini dirseklerile dürterek gülmiye başladılar. İçlerinden biri yumurtaların yarısını satın aldı, diğer ikisi de öteki yarısını paylaştılar.

Bu neşeli alış veriş esnasında çarşının en geveze esnafı olan beber Rüknettin efendi birdenbire Hocanın karşısına çıktı. Avucunun içine sıkıştırdığı bir yumurtayı işaret ederek:

— Efendi hazretleri, şu avucumdakini bilirsen sana bundan bir kayğanalık veririm! dedi.

— Biraz tarif et bakayım.

— Efendim, dışı beyaz, içi sarıdır.

— Ha, bildim, bildim. Şalgamı soymuşlar, ortasını oymuşlar, içine havuç koymuşlar.

Birdenbire kalabalık içinde bir kahkahadır koptu, Hoca hayretle baktı, sonra gözler Rüknettin efendinin avcunun açılması ile ortaya çıkan yumurtaya takıldı. Birden kendini topladı. Hafif bir tebessüm ile gülerek yürüdü, kalabalık yarıp çıktı.

Fakat eve gidinciye kadar kendi kendine küfretti durdu. Aklına gelen şey, hep aynı şey di: Ben budala herifin biriyim!

İşte bu hâdise Hocayı kadılığından gümbür gümbür aşağı yıktı. Konyaya şimdiye kadar yetiştirilen haberlerin en kötüsü bir bu, bir de yine bir gün çarşıda esnafla konuşurken sarfettiği bir cümle olmuştu.

Hoca, etrafını alan kalabalığı, ilmile de avlamak istedi, fakat hiç bir şey hatırına gelmedi. Bir aralık:

— Sivrihisarın havası ile Akşehrin havası birdir! deyiverdi.

Esnaftan birkaçı:

— Arkası var

Amerikadan Türkçe Radyo Neşriyatı

AMERİKA RADYO ŞİRKETLERİ TÜRKİYEDEKİ DİNLEYİCİLERE TÜRKÇE NEŞRİYAT SAATLARINI BİLDİRİRLER:

Türkiye saati	Program	Günler	Radyo merkezi	Dalga uzunluğu Kilosikl	Metre
8 : 10 - 8:30	Müzik	Salı, Çarşamba, Perşembe, Cuma, Cumartesi, Pazar	WRCA	9,670	31.02
8 : 15 - 8 : 30	Müzik	Pazartesi	WNBI	11,890	25.23
8 : 30 - 8 : 45	Haberler	Salı, Çarşamba, Perşembe, Cuma, Cumartesi, Pazar	WRCA	9,670	31.02
		Pazartesi	WNBI	11,890	25.23
		Her gün	WLWO	15,250	19.7
8 : 45 - 9 : 00	Haberlerin tahlili	Salı, Çarşamba, Perşembe, Cuma, Cumartesi, Pazar	WRCA	9,670	31.02
		Pazartesi	WNBI	11,890	25.23
		Her gün	WLWO	15,250	19.7
18 : 15 - 18 : 30	Haberler	Pazartesi ve Perşembe	WRUL	15,130	19.8
		»	WRUW	17,750	16.9
18 : 45 - 19 : 00	Haberler	Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe Cuma	WCBX	15,270	19.6
		»	WCRC	17,830	16.8
19 : 00 - 19 : 15	Haberler	Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe Cuma, Cumartesi	WRUL	17,750	16.9
		»	WRUW	15,130	19.8
19 : 15 - 19 : 30	Haberlerin tahlili	Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe Cuma, Cumartesi	WRUL	17,750	16.9
		»	WRUW	15,130	19.8
21 : 30 - 21 : 45	Haberler	Her gün	WNBI	17,780	16.8
21 : 45 - 22 : 00	Haberlerin tahlili	Her gün	WNBI	17,780	16.8

[Bu listeyi lütfen kesip saklayınız.]

RADYOLİN

Sabah, Öğle, Akşam

Her yemekten sonra günde üç defa muntazaman dişlerinizi RADYOLİN ile fırçalayınız

NEVROZİN

Nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser.

İcabında üç kaşe alınabilir

Taklitlerinden sakınınız

Karikatür

TOMBUL TEYZE DENİZ HAMAMINDA:

Kocası — Korkmayın baylar, bayanlar... Mayin patlamadı, bizim refika denize atladı!..

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Yediğün Matbaası